PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 202 (5636)

Marți 4 iunie 1968

ZIARUL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Dobrin a plecat la atac. Fază din partida Lotul A — Allemania Aachen
Foto: T. ROIBU

O competiție de amploare: „internaționalele" de tir

Unul dintre cele mai importante evenimente sportive din această lună este competiția de tir care va avea ca loc de desfășurare poligonul Tunari — campionatele internaționale ale României. Pe standurile acestei renumite baze sportive se vor întîlni — între 7 și 9 iunie — sportivi din 15 țări. Unii au și sosit, cum sînt cei 18 trăgători din Cuba și 6 țintași mexicani care alcătuiesc lotul țării gazdă a Jocurilor Olimpice din toamnă.

Reprezentativa Cubei la acest important concurs de la Tunari este formată din: Raul Llanos — 1140 p la 3 x 40 f, Silvio Delgado — 595 p la 60 f culcat, Enrique Guedes, Sergio Alvarez, Miguel Valdes, Orestes Soria, Armando Rigual (pușcă). Nelson Onate — 557 p, Arturo Costa, Leonardo Benedicto, Roberto Garcia, Andres Sequetro (pistol liber), Ignacio Huguet — 197 t, Fortunato Casals, Delpin Gomez, Roberto Castrillo, Miguel Colina (skeet), Servilio Torres (talere).

Cît privește echipa Mexicului, ea cuprinde pe: Olegario Vasquez, Paulino Diaz, Jesus Elizondo, Jose Gonzales (pușcă), Leopoldo Martinez (pistol liber) și Rafael Carpio (pistol viteză). În legătură cu întrecerile de la Tunari, **domnul Martin Larranaga**, conducătorul trăgătorilor mexicani, ne-a declarat următoarele: **„Așteptăm cu interes acest concurs și sper ca sportivii noștri să aibă o comportare frumoasă. Ceea ce nu va fi ușor, ținînd seama de valoarea participanților. În orice caz, competiția va constitui pentru noi un bun prilej de verificare în vederea J.O."**.

Și alte federații și-au anunțat componența loturilor care vor sosi la București. De exemplu, **Portugalia**: H. Nunen, C. Correia, D. Gurereiro (pușcă), F. Xavier (pistol liber), C. Cayolla, C. Gueds (pistol viteză); **Italia**: G. De Chirico, F. Donna, P. Errani, L. Paoli, L. Testarmata (pușcă), G. Beonio Brocchieri, R. Donati, G. Manighetti, U. Simoni (pistol liber), U. Amicosante, G. Liverzani, P. Mattelini, S. Veretto (pistol viteză); **R.D. Germană**: D. Munzert, H. Uhlemann (pușcă), G. Dommrich, W. Pihaule, C. Düring, C. Feller (pistol viteză); **Spania**: Del Cerro, Pigrau, Calvo, Llaca, De la Torre, Medina, Del Villar, Gonzales, Cerda, Thomas, Garcia Vergel, Amedo, Fernandez; **R.F. a Germaniei**: B. Klingner, P. Kohnke, K. Wenk, A. Marx (pușcă), K. Meyer (pistol liber), E. Masurat, J. Müller (pistol viteză).

Competiția va fi urmărită și de personalități din lumea internațională a tirului, cum sînt **Kurt Hassler** — președintele U.I.T., **G. Vichos** — vicepreședinte al U.I.T., **O. Horber** — vicepreședinte al comitetului tehnic al U.I.T.

Dar, pînă vineri, cînd se va da startul la "internaționale", sportivii noștri vor concura în cadrul campionatelor țării, în prima probă: cea de talere, care începe miercuri. Alături de trăgătorii români va fi prezent și Servilio Torres (Cuba).

Doi dintre protagoniștii apropiatelor campionate internaționale de tir ale României, trăgătorii la proba de pistol viteză Ion Tripșa (dreapta) și Marcel Roșca
Foto: A. NEAGU

MÎINE, PE „23 AUGUST", ROMÂNIA—OLANDA

Așadar, ne aflăm în preziua meciului cu Olanda. Mîine, pe stadionul „23 August", cu începere de la ora 17,30, tricolorii noștri se vor prezenta pentru prima oară în acest sezon în fața propriului public, într-o confruntare internațională.

Olandezii, așteptați să sosească în Capitală azi, la ora 13, pe calea aerului, vin recomandați de cîteva rezultate bune. Anul trecut ei au învins redutabilele formații ale U.R.S.S. și R. D. Germane. În acest an, ei au susținut trei jocuri, încheiate cu rezultate contradictorii: 1—2, acasă cu Belgia, 0—0 cu Polonia în deplasare (unde Turcia a pierdut cu 8—0!) și, de curînd, 0—0 cu Scoția pe teren propriu.

După partida cu F. C. Bruges, reprezentativa noastră și-a continuat pregătirile și urmează ca antrenorii să se stabilească asupra „11"-lui care va începe meciul.

Partida va fi condusă de brigada turcă: **Nejat Sener** (la centru), **Sedat Ozselcuk** și **Hamza Ozdag** (la tușe).

HAIDU (DINAMO BUC.) — ÎN LOTUL REPREZENTATIV

Ieri, am fost anunțați că selecționerii echipei naționale l-au chemat în lotul pentru meciul cu Olanda pe Haidu (Dinamo București).

N.R. O măsură bună. Dar de ce s-a făcut această promovare atît de tîrziu? Nu cumva superficialitatea este aceea care continuă să dirijeze munca selecționerilor noștri?

50 de starturi!

Concursul s-a numit simplu: TRIATLON. O probă de alergare, una de săritură în lungime, și ultima — aruncarea mingii de oină. Eu n-am urmărit decît întrecerea sprinterilor. Formidabili atleți! Iepuri să fi fost și nu alergau mai iute...

Întîi, s-a dat startul în proba de 30 m. Serii de cîte șase concurenți. Maiouri albe, chiloți negri, cozoroace de plastic contra soarelui, tenisi în picioare (ambiție mare) — TOATĂ LUMEA ÎN CLASA A III-A...

Se termină o cursă, începe alta și, pe la al 23-lea start, arbitrul principal al întrecerii trimite după „muniții"... Normal: LA ACEST INEDIT TRIATLON AU FOST INVITAȚI ȘI MINI-ATLEȚII DIN CLASELE A IV-A ALE ȘCOLILOR GENERALE. Deci, încă un start, și încă unul, în total 50 DE CURSE, 50 DE SERII, 50 DE ÎNVINGĂTORI! Dacă adăugați și participanții la lungime, și concurenții la aruncarea mingii de oină (totul calculat pe clase, pe școli și sectoare), vă puteți face o imagine de felul cum arătau arbitrii la sfîrșitul acestor întreceri, de amploarea concursului pionieresc organizat duminică, pe stadionul Tineretului!

Eu, am spus de la început, n-am putut urmări decît întrecerea sprinterilor. Asta e crudul adevăr: am fost pur și simplu depășit de eveniment. Ba, Cristinel și Vlăduț din seria a 16-a au mers mai departe, susținînd — în discuția avută cu mine — că, dacă mă iau la întrecere cu ei, voi fi **depășit** și la alergări... Noroc că în discuție a intervenit un fost atlet, un cunoscut de-al meu, care poartă în buzunar CARNETUL NR. 1 DE MAESTRU AL SPORTULUI. Antrenorul CONSTANTIN AIOANEI — recordman și campion al țării pe 3 000 m obstacole și 5 000 m — a explicat ambițioșilor atleți că n-are rost să ne întrecem acum, cînd concursul s-a încheiat, cînd starterul și-a pus pistolul în valiză. Dar, a adăugat el, dacă, totuși, vrem să ne măsurăm forțele, o putem face mîine, cînd are el antrenament cu puștii de la Steaua. M-am scuzat, spunînd că eu, lunea, nu alerg niciodată!...

Cei doi puști au plecat zîmbind semnificativ. Numele lor erau notate în carnetul antrenorului Aioanei, alături de alți talentați mici sportivi care s-au distins duminică pe stadionul Tineretului: ALEXANDRU DUMITRESCU, clasa a II-a (a concurat cu „aprobare" specială) Școala generală nr. 171; ELEONORA CIOROGARU, clasa a IV-a, Șc. generală nr. 122 (4,04 m la lungime!), **Virgil Cihodaru**, cl. a IV-a, Șc. generală nr. 171 (49,10 la aruncarea mingii de oină) etc.

Voi reveni cu amănunte, în curînd, în vacanța de vară, cînd pe „Tineretului" se vor da cîte 100 de starturi pe zi!...

V. TOFAN

MEDICINA SPORTIVĂ LA TESTUL SINCERITĂȚII

Concluziile ziarului „Sportul"

SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

Pregătirea sportivului de performanță ridică, în ultima vreme, probleme multiple, dintre care unele de mare finețe, cum sînt cele medicale și psihologice. Medicina nu este nou venită în arena sportivă. Ea veghează de multă vreme la sănătatea sportivilor, la integritatea lor biologică, ajutîndu-i să aspire cu șanse la performanțe mereu mai bune. Volumul interesului pe care medicina îl manifestă pentru lumea sportului a crescut enorm din ziua (18 octombrie 1963) cînd, la Baden-Baden, Comitetul Internațional Olimpic a acordat capitalei mexicane dreptul de a organiza Jocurile Olimpice din 1968.

Lucrurile s-au agravat oarecum, după faimosul articol „Acolo se va muri"... („The Observer", Londra, 11 iulie 1965) al atletului și medicului Christopher Brasher. Panică, augmentată de o oarecare isterie publicistică, a impus medicinei sportive să-și spună cuvîntul și să-și demonstreze eficacitatea, dincolo de metodele clasice. La prima săptămînă preolimpică de la Ciudad de Mexico, în 1965, cei 240 de sportivi participanți din 18 țări au fost însoțiți de 156 medici și specialiști! Jumătate în glumă, jumătate în serios, gazda viitoarelor Jocuri Olimpice a primit porecla de „Medico-City". Ceea ce însă a reieșit cu certitudine a fost necesitatea ca medicina să desfășoare cercetări suplimentare pentru elucidarea problemelor ridicate de adaptarea la altitudine și la variațiile de climă, la schimbarea fusului orar, pentru rezolvarea problemelor generale de aclimatizare. Răspunsul foarte clar al medicinei, după cercetări minuțioase, a calmat spiritele. La Mexico nu se va muri, ci se vor bate multe recorduri.

Cunoscînd aceste adevăruri elementare, pe care azi nu le mai contestă nimeni în lume, ziarul „Sportul" a organizat o discuție pe care a dorit-o foarte largă, cu participarea unor cercetători în domeniul medical și în psihologie, medici de lot, antrenori. Din păcate, nu toți cei invitați — printre care și tov. Ion Balaș, vicepreședintele C.O.R. — (și care primiseră din timp subiectele ce se vor discuta) au răspuns „prezent" la data respectivă. Acțiunea redacției a fost explicată de dorința legitimă pentru orice slujitor onest al mișcării sportive de a atrage atenția asupra unui domeniu, adeseori și pe nedrept ignorat, cum este colaborarea dintre medic și antrenor, reflectată de performanță, ca și de dorința convingerii celor care se mai îndoiesc încă de necesitatea supravegherii și chiar îndrumării medicale a antrenamentului, de utilitatea acesteia. Desigur, materialul avea și alte scopuri adiacente, dar nu lipsite de importanță, cum ar fi: activizarea preocupării forurilor responsabile (Ministerul Sănătății, Biroul C.N.E.F.S., Comitetul Olimpic Român) față de starea biologică a sportivilor susceptibili de selecționare, față de valorificarea practică a unei munci de cercetare care a început în 1965, în condițiile altitudinii și aclimatizării la efort într-o țară cu un alt fus orar, altă temperatură, alt peisaj social etc, ajutîndu-i direct pe viitorii participanți la J.O. să se elibereze, prin cunoaștere, de unele eventuale complexe, informarea opiniei publice asupra stadiului unor pregătiri ale loturilor olimpice, convingerea acelor sportivi și antrenori, încă refractari la elementul știință, de eficacitatea acestuia.

Desfășurarea discuțiilor în jurul mesei rotunde a scos la iveală, mai mult decît era de așteptat, adversități de ordin personal, și mai puțin controverse de natură științifică, grave lipsuri organizatorice, ceea ce a îngreuiat mult sarcina redacției de a selecționa un volum

(Continuare în pag. a 2-a)

A FI MEREU ÎN JOC

Dacă vreți să vă lansați în gazetăria sportivă, nu încercați a lua interviuri unor mari vedete, cu 5 minute înainte de meci. În mod normal, nu veți primi nici un răspuns, chiar dacă întrebarea a fost pusă la modul cel mai politicos.

Motivul? Un sportiv mare, dacă este într-adevăr dintre aceștia, evită în minutele, sau chiar orele, premergătoare întrării sale în luptă, orice i-ar putea diminua puterea de concentrare. El cade într-un fel de „transă", se baricadează în forul său interior, refuzînd orice imixtiune din afara singurului univers existent pentru el în acele clipe: jocul ce urmează să-l susțină.

Harry Hopman, marele „mag" al tenisului de la antipozi, omul care a contribuit în măsură decisivă la instaurarea actualei supremații australiene în sportul alb, spunea că **o victorie pe courts-uri se datorează în proporție de 25 la sută calității loviturilor și 75 la sută factorilor psihologici.** Poate fi o exagerare. Sau poate nu este de loc, dacă ne gîndim că în tenis există azi, pe întreg globul, zeci de jucători pentru care tehnica propriu-zisă a jocului nu mai conține nici un secret. Și, totuși, dintre aceștia, doar cîțiva, doi sau trei, se regăsesc mereu în finalele marilor turnee. De ce tocmai ei sînt cei mai buni?

Explicația succeselor unui Rod Laver, Roy Emerson sau Manuel Santana stă tocmai în cele de mai sus. Poți fi un **bun** tenisman, nu vei fi niciodată un **mare** tenisman dacă nu știi să te rupi complet de mediul înconjurător din clipa în care ai intrat pe teren. Fără îndoială, teza este valabilă nu numai pentru tenis, ci pentru toate sporturile, chiar și acelea unde se consideră că o „galerie" bine organizată poate decide partida. Este doar o impresie. Jucătorul care se lasă influențat de cele ce se petrec în afara liniilor de tușă, pe care-l stimulează sau îl deranjează o vorbă, un gest din tribune, este victimă sigură pe teren.

Să fii mereu ÎN joc, nu ÎN AFARA lui, iată secretul. Poate că pedagogii noștri sportivi ar putea să se inspire de la aceste idei, pentru a acorda mai multă importanță acelei forțe de concentrare a sportivului, adesea decisivă. Fiindcă aceasta poate fi tot atît de bine antrenată, ca și oricare procedeu tehnic.

Este clasic exemplul fostului campion mondial de șah M. M. Botvinik, care în tot timpul participării la un turneu făcea, în fiecare zi, drumul spre sală mereu pe aceleași străzi. Nu voia ca schimbarea traseului să-i distragă cumva atenția. Mai de mult, un voleibalist din națională mărturisea că, în perioada sa de ucenicie, suferise de lipsă de concentrare în joc. **„Mi-am spus să încerc ca, de fiecare dată cînd mingea iese în aut, să privesc cu atenție la vîrfurile pantofilor mei. Nu în tribune... Așa am ajuns să mă pot concentra, din ce în ce mai bine".** Mici exerciții, de natură empirică, desigur, dar care au dat rezultate. Vor fi existînd probabil altele, capabile să călească metodic atenția și puterea de concentrare. Poate că acele practici „yoga", provenite din filozofia indiană — care fac o adevărată vogă printre sportivii din Occident — să fie aproape de așa ceva.

Auzi adesea spunîndu-se despre cutare mare campion că nu are nimic deosebit în stil, în calitatea prestației sale pe teren. El posedă însă acel atu, foarte prețios, care-l face primul între egali.

Radu VOIA

GH. LANGA (STEAUA) — ÎNVINGĂTOR CU O PERFORMANȚĂ RARĂ

Ultima reuniune a primei etape a campionatului republican de călărie a fost rezervată, în cea mai mare parte, speranțelor echitației noastre. Astfel, din cele patru probe care au figurat în program, trei au fost de juniori, supunîndu-i pe tinerii călăreți la un serios examen. De remarcat că atît la dresaj, unde se cere mult tact și simț ecvestru, cît și la obstacole unde toți tinerii au terminat parcursul fără nici o penalizare, concurenții au fost bine cotați de specialiștii prezenți pe baza hipică din Calea Plevnei.

CLASAMENTELE: **proba de dresaj juniori**: 1. Irina Ciocmată (Steaua) cu Lux 335 p, 2. Ion Munteanu (C.S.M. Sibiu) cu Haiduc 327 p, 3. Cornel Dinescu (Steaua) cu Ghidran 317 p; **proba de obstacole juniori sub 16 ani**: 1. Camelia Verdeș (Steaua) cu Germinal 0 p.p. 48,1, 2. Cornel Dinescu (Steaua) cu Gerilă 0 p.p. 49,1, 3. Marin Simion (Dinamo) cu Sevila 0 p.p. 49,4; **obstacole juniori pînă la 18 ani**: 1. Marin Simion (Dinamo) cu Baiadera 0 p.p. 58,2, 2. Florin Mureșeanu (C.S.M. Sibiu) cu Luminiș 0 p.p. 1:03,8, 3. Marin Simion cu Spirt 0 p.p. 1:07,7.

În finalul concursului s-a desfășurat proba de supremă dificultate a întrecerilor de obstacole — categoria grea. Duelul dintre maeștrii sportului **Gheorghe Langa** și **Oscar Recer** a dat loc la evoluții mult gustate de publicul spectator. A învins Gh. Langa (Steaua) cu caii Simplon și Gind, care a parcurs, fără penalizări, cei 680 metri cu 14 obstacole de mărime maximă de 1,60 m, în același timp: 1:37,4, performanță rar întîlnită. De menționat revenirea în formă a calului Vifor, condus de Oscar Recer, cu care dinamovistul a terminat cursa cu 4 p.p. — timp 1:46,0. Următoarele locuri în clasament au fost ocupate de: O. Recer cu Birsan 7 p.p. — 1:48,7, D. Velea (Steaua) cu Stejar 12 p.p. — 1:32,4 și V. Bărbuceanu (Steaua) cu Altai 12 p.p. — 1:49,7.

Tr. IOANIȚESCU

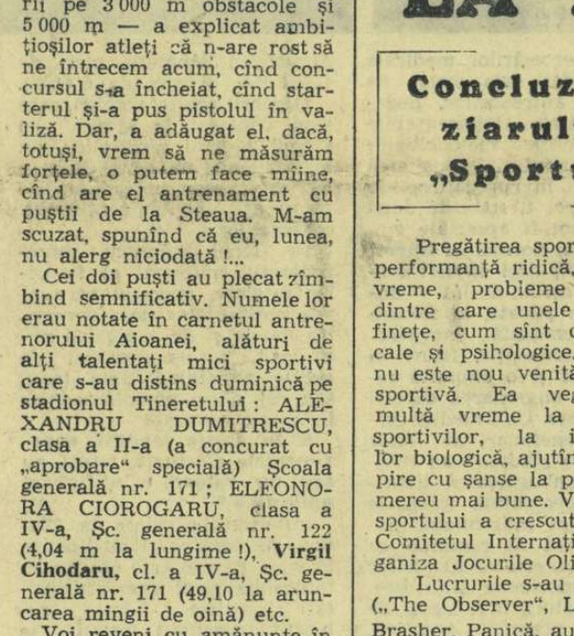

Camelia Verdeș (Steaua) — mai bună decît băieții
Foto: V. BAGEAC

Tinerii tenismani români — victorioși în Bulgaria

SOFIA, 3 (**prin telex, de la corespondentul nostru**). — Cea de-a treia ediție a turneului internațional de tenis dotat cu cupa revistei **„Nașa Rodina"**, rezervat jucătorilor pînă la 23 de ani, a întrunit anul acesta pe cei mai valoroși reprezentanți ai tenisului din **România, Iugoslavia** și **Bulgaria** (la băieți), la fete țara gazdă aliniind echipele **Lokomotiv Plovdiv** și **Septemvri Sofia**.

Sportivii români s-au comportat foarte bine, cîștigînd toate meciurile. După ce a dispus în prima zi de **Iugoslavia** cu 3—0, echipa masculină (antrenor: Ștefan Georgescu) a întrecut cu același scor **Bulgaria II**, întîmpinînd rezistență doar din partea primei echipe a gazdelor: 3—1. Formația cîștigătoare a cuprins pe **I. Santei** și **V. Marcu** și a fost urmată în clasament de **Bulgaria II, Bulgaria I** și **Iugoslavia**. Echipa feminină a României a cîștigat toate întîlnirile cu 3—0 și a fost urmată în clasament de **Lokomotiv Plovdiv, Iugoslavia** și **Septemvri Sofia**.

Toma HRISTOV

Căpitanul echipei U.R.S.S., ALBERT ȘESTERNEV (în dreapta) în luptă cu englezul HURST

Start în ultimul act al campionatului european de fotbal

Iată-ne, așadar, în pragul actului final al campionatului european de fotbal, competiție care a polarizat timp de doi ani atenția numeroșilor pasionați ai acestui sport. Mîine, în două pitorești orașe italiene, la Neapole și la Florența, vor fi stabilite finalistele celei de a treia ediții a atractivei competiții. În orașul din apropierea Vezuviului, „Squadra azzura" primește replica selecționatei U.R.S.S., iar metropola marilor maeștri ai Renașterii găzduiește confruntarea dintre Anglia și Iugoslavia.

La ora cînd apar aceste rînduri, s-au epuizat și ultimele bilete de intrare pe stadioanele celor două orașe, iar jucătorii celor patru formații și-au încheiat pregătirile. Fotbaliștii sovietici au ajuns la Neapole duminică, venind cu avionul de la Ostrava, unde au susținut meciul cu Cehoslovacia, iar cam-

Ion OCHSENFELD

(Continuare în pag. a 4-a)